

Ölen Bir Senenin Acısı Değil

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Aralık 2018

Metaneti dillendiren bir soykırım yoksa ötenazi yapılı acıların kıran kırana mücadelesi mi yufka yüreğin sağlam duruşundaki eklemlerimin de sızladığı bir ön koşul belki de, mihenk taşı olmuşluğun hacminde bir yangın ki akla zarar; hitabesi acıların yine vakur sezilerimde yandan çarklı bir özdeyişin kısa mesafe özelemleri.

Sonların baş yaptığı belki başını unuttuğum hikayenin isimsiz kahramanı iken yazdığım her şiir, evet, ben de kendi halinde bir mevtayım buz tutmuş yüreklere yağarken mevsimin ilk karı, beyhude bir özdeyişim hanım hanımcık hayallerimde nefrete yok yerim ömürlük hikayemde.

Sevgiden medet bulduğun ikramı boca ettiğim şekerlik yine ihbar ettiğim tuz bastığım yaralarım ve sitemkâr şarkılardan ben de alırken ağzımın payını.

Günlük güneşlikti gün geçen Pazar ve devirdik koca yılı, dayandık kapısına son haftanın da izi silinmeyecek belli ki ömür boyu.

Hegemonyası asude gölgemin, laf-ı güzaf, her cümlemin perde arkası.

İbretle seyretmekteyim âlemi; âlem ki ne âlem hani.

Senlik benlik deyişler almış başını gidiyor yine güzergâhımda bir arpa boyu ilerlemediğim kadar izahı yok bunca yorgun güftenin, adımla müsemma bir şiir daha mı yazmalıyım çağırmadan ismimi kaderin yorgun elleri?

Gözlerimde ne nem ne yas.

Gönlümde orta yaşlı bir mizaç belki gençliğin izahı ancak çocuklukta saklı ya da görücüye çıkan cahil cümlelerim: ne minnet ederim aleme ne de şikayet dilimde.

Zamanla yerdik yerildik aşkla da epridik. Hicazı mı ömürlük kaygıların yine kol kanat gerdiği rahmetin bir delici imge aslına biat ya da yan gelmiş yatmışlığı sersem hecelerinin bir başına da ne para ederler ne pul arka arkaya dizilmedikçe ve serpmelikçe yüreğimin küllerini, bam teline bassalar ne olacak ki ya da biteviye örselensem kim hesap soracak zalimden olmasa da olur hani sevgisi âlemin ben ki cüret edip sevmeye bunca insanı üstelik yansız seyrüseferinde yüreğimin kimliğimi ihbar ettiğim kadar yalnızlık abidesiyim şehrin.

İlahı Gücün seyrinde, kozlarını oynasın bakalım zalim ile iblis ve saf tutsun elinden geldiğince, masumiyet yaftalanırken de şerh tutsun zulüm elbet basireti bağlanacak bir gün gelip geçen acıların da tozunu dumana katacak iyiliğin ve umudun iyimser gücü.

Sonlanan bir mersiye daha.

Zaman aşımına uğramayan acılarım da el vermişken hayal gücümde yenik düştüğüm ihbarıdır geceyi sonlandırıp güne asıldığım beylik bir söylemle ışığa tutduğum ve aşka tutulduğum.

Nifak sokan bir gölgeyi buyur etmeden gönül bahçeme elbet uydurukçu imgeler satır başı yapacak koynuna girmeden yıldızlar ay'ın masumiyetinde ışılan bir zümre adeta iç içe geçen kuytuların hoyrat kimliğinde, afaki bir iz düşümü kıyasıya solan gülün de güncesi gün ışığına hasret, kavrulurken Aralık'ın soğuşunda bir bir inci taneleri masum ve narin güncenin şerh düştüğü her kelimedede.

Şimdi satır başı yapmak adına terk ediyorum zemini ve şehri.

Çok da umurundaydı hani şehrin ve sakinlerinin?

Biteviye palazlanmış gönlün arka bahçesine ekmişken yarına dair bir hutbeyi de dillendirirken gönül gözünde, açık işte penceresi ruhumun hele ki o kesif sessizliğine aldirmeden elimde donan umutlara kötüyü ve acıyı kondurmadan, yok yakınken uğurlamalısın acıyı, uğursuzu ve eski yılı.

Donmadan kanı umutların.

Asılı kaldığımız kadar askıntıyız işte yarınlara.

Şehir ve şiir ölmeden, ölen bir senenin acısı değil mutluluğu düştü yüreğime ve tüm insanlığa umut ve güzellik sunsun diye, Rabbimin izniyle gelsin yeni yıl.

Adı yeni.

İçi engin.

Gözlerinin ferisi ışılsın.

İnsanlık için ve umudun ve çocukların ve masumiyetin yeni neferi, 2019'a merhaba...